

Kinder- en Jeugdboeken

Zondagsschoolboekjes

Recensie

Auteur: Pasu

Titel: De dorst naar God

Druk: 1

32 blz.

Op de Zondagsschool verklaart de onderwijzer de eerste verzen van Psalm 42. Gelijk het hert schreeuwt naar de waterstroom, zoo moet onze ziel naar God dorsten. Wij moeten de stem van den Heiland hooren en den Zondag doorbrengen in den dienst des Heeren. Willem, het zoontje van vrome ouders, doet met dit onderwijs winst. Hij weigert met zijn nichtje, een dochtertje van wereldsche mensen, op Zondag naar Scheveningen te gaan. 't Nichtje komt ziek van de reis terug, laat Willem roepen en zich van Jezus vertellen. 't Gevolg is, dat zij ook op de Zondagsschool komt en hare ouders andere mensen worden. Dit verhaal is noch, wat den vorm, noch wat den inhoud betreft, onberispelijk. Het heeft veel omhaal van woorden, doch weinig zaken. De stijl vlot tamelijk wel, maar vele slordigheden op het gebied der taal hinderen bij het lezen. Ook gebruikt de Schrijver vreemde woorden als: direct, passeerde, patiente. Dat zijn termen, die vele jeugdige lezers niet verstaan, en die wij ze ook niet moeten leeren gebruiken. Het is eene fout, als een verhaal een middelpunt mist, waarom al de bijzonderheden zich ongedwongen groepeeren; maar nog grooter fout is het, als de Schrijver wel eene hoofdgedachte in den titel noemt, en deze daarna in het verhaal geene voldoende kracht laat oefenen. Dit boekje geeft niet, wat de titel doet verwachten. In het eerste hoofdstuk wordt naar aanleiding van psalm 42 over "den dorst naar God" gesproken, maar wij konden het verband van die hoofdgedachte met het volgende verhaal niet vinden. Tusschen titel en inhoud is weinig overeenstemming. Een juister opschrift voor dit verhaal ware geweest: "Gedenk den Sabbathdag, dat gij dien heiligt." De aaneenhechting der draden is hier dus niet naar behooren. Ze liggen naast elkaar, in plaats van te zamen één geheel te vormen. Dit is een ernstig gebrek in de techniek. Uiterlijk ziet dit boekje er heel aardig uit. De plaatjes zijn wel wat sober. De Christelijke geest in dit verhaal is wat oppervlakkig. Na een paar dagen van krankheid bij hun kind zijn wereldsche ouders oprechte Christenen geworden. Dat de Zondagsschool in dergelijke verhalen op den voorgrond treedt, is te verklaren en te billijken ook. Eene lichtzijde van dit boekje is, dat de kerk er niet in vergeten wordt. Doch de vraag kwam bij ons op: Zou Willem van Bergen, die in de stad woont, niet op de Christelijke school gegaan hebben? Het komt ons voor, dat in de kinderlectuur de Christelijke school eene te geringe plaats inneemt. Daardoor wordt een belangrijke factor voorbijgezien. De strekking is uitnemend. De Schrijver wil er op wijzen, dat de onderhouding van Gods geboden gaat boven de genoegens der aarde. Dit denkbeeld wordt er wel met ernstige woorden in aangeduid, maar neemt te weinig gestalte aan. Het had met meer talent veraanschouwelijkt kunnen worden. Niettegenstaande deze bedenkingen kunnen wij dit boekje, zij het ook onder voorbehoud, wel aanbevelen. Er komen vele ernstige woorden in voor (bij wijlen te hoog schier voor het kind); de Heilige Schrift heeft er eene belangrijke plaats in. Ook wordt krachtig aangedrongen op de heiliging van den dag des Heeren.

Boekbeoordeling van Kinderlectuur voor de Zondagsschool door de Commissiën van "Jachin", 1905
